

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИЩИХ АГРАРНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Галєєва А.П.,

*канд. пед. наук, доцент кафедри
тракторів та СГМ, Е і ТС*

*Миколаївського національного аграрного університету,
м. Миколаїв, Україна*

Державна політика у сфері освіти і науки відіграє вирішальну роль у забезпеченні розвитку людського капіталу в отриманні економічної вигоди у вигляді сталого зростання й конкурентної економіки, суспільного та індивідуального добробуту, майбутнього процвітання та якості життя.

Наука покликана зупинити ізоляцію і стагнацію у сфері досліджень, сформулювати запит на якісну підготовку спеціалістів та якісні розробки в галузі. Важливо інтегрувати вищу освіту й науку України в освітній та дослідницький простір Європейського Союзу.

Основна задача аграрної освіти сьогодення - підготовка висококваліфікованих конкурентоспроможних сільськогосподарських фахівців на рівні світових стандартів. Такий фахівець - гармонійно розвинений, соціально активний, національно свідомий громадянин.

В результаті аналізу науково-методичної літератури було виявлено, що проблемі виховання студентів у вищих навчальних закладах освіти присвячено значну кількість наукових праць. Загальні питання теорії і практики виховної роботи відображено в дослідженнях Лузан П.Г., Сопівник І.В., Виговська С.В., С.І. Шмат, С.Дем'янчука, Т.Дем'янюк, В.Заслуженюка, В.Бабич, А.Бойко, І.Винниченко [1].

Проте, аналіз літературних джерел показав, що проблема виховання студентів у вищих аграрних навчальних закладах не була предметом спеціального педагогічного дослідження.

Актуальність теми полягає в дослідженні процесів організації виховної роботи в вищих аграрних навчальних закладах, шляхів забезпечення її ефективності. А основним завданням є виявлення організаційно – педагогічних умов удосконалення виховної діяльності у вищих аграрних навчальних закладах.

Метою даного дослідження виступає теоретичне обґрунтування організаційно-педагогічних умов удосконалення виховної діяльності у вищих аграрних закладах, а розробка рекомендацій по їх удосконаленню.

Одразу слід наголосити, що теорія навчально-виховного процесу вищої школи тісно пов'язана з вивченням організаційно – педагогічних умов, що забезпечують успішне його протікання. С.Гончаренко вказує, що однією з головних умов педагогічної діяльності виступають потреби вихованців.

Особистість здатна удосконалюватися, засвоювати нові форми поведінки лише за умов готовності до цього процесу, коли її бажання і прагнення співпадають з виховними вимогами [2]. Тому будь-який метод виховання буде мати успіх у вищому аграрному навчальному закладі, якщо він буде відповідати інтересам і потребам молоді, і навпаки, жодний метод не досягне мети, якщо не буде враховувати потреби студентів.

Суттєву роль для кожного студента відіграє потреба у самоствердженні, прагненні показати себе у колективі, сфері своєї професійної або дозвільної діяльності.

Тільки співпраця двох суб'єктів – студента і викладача може забезпечити ефективну реалізацію навчальних планів і програм, стратегії і методів навчально-виховної роботи.

Суттєвою проблемою сьогодні виступає виховання самих викладачів. Щоб донести зміст предмета до умів і сердець студентів, допомогти їм творчо засвоїти знання, розвинути їх професійні і особистісні здібності, щоб працювати як куратор академічної групи, викладач повинен мати спеціальну педагогічну підготовку. Відсутність у викладача педагогічних і методичних знань і вмінь ускладнює процес навчання і виховання.

Усе це дозволить цілеспрямовано і системно вести роботу зі студентами, використовуючи найрізноманітніші форми і засоби виховного впливу, які допомагають духовному зближенню викладачів і студентів.

Активність студента - невід'ємна умова розвитку його здібностей, обдарованості, досягнення успіхів. Самоактивізація забезпечує інтелектуальний розвиток студента. Необхідність застосовувати знання на практиці стимулює успішне формування духовного і морального світу особистості студента, визначає готовність до праці. Становлення особистості майбутнього спеціаліста здійснюється в процесі виховання і саморозвитку.

Збагачення духовності особистості студента-аграрника передбачає засвоєння ним національних і світових надбань культури. Національне і загальнолюдське мають розглядатись як дві сторони єдиного загальнолюдського процесу.

Протягом навчання студентів у вищому аграрному навчальному закладі треба сформуванати у них свідоме ставлення до праці, професійну готовність, готовності жити і працювати в умовах ринкових відносин. У житті і діяльності спеціаліста мають поєднуватись високий професіоналізм, відповідальність, чесність, глибоке розуміння громадянського значення своєї роботи.

Ефективність виховання студентів залежить від використання системи способів досягнення передбаченої мети, тобто методів виховання.

Отже, можна зробити висновок, що кожен викладач аграрного вузу зобов'язаний оволодіти психолого-педагогічними знаннями на курсах підвищення кваліфікації, шляхом активної участі у методичних об'єднаннях, семінарах, педагогічних читаннях та науково-практичних конференціях.

Перспективними напрямками дослідження зазначеної проблеми вважаємо здійснення порівняльного аналізу зарубіжного досвіду щодо виховної діяльності у вищих аграрних навчальних закладах, а також подальший пошук активних форм і методів удосконалення педагогічної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Урядовий портал <https://www.kmu.gov.ua/>.
2. Попадич О.О. Педагогічні умови організації виховної діяльності майбутніх педагогів у класичному університеті, Педагогічні інновації у фаховій освіті. Випуск 10. – Ужгород, 2019.